

alle nu have set var den rene Daarlighed og Elendighed i enhver Henseende, og det ærede Medlem har været forstemt over den Valgkredslov, som hans Parti derpaa lavede. Det ærede Medlem har, efter at hans Parti og det dermed allierede Parti kom i Mindretal, været forstemt, hver Gang hans Parti prøvede paa at gøre Ulykker, men ikke kunde komme af Sted dermed, og det ærede Medlem vil blive endnu mere forstemt, naar denne Rigsdagssamling er forbi, og han enten ser, at det er lykkedes os at faa en god Skatte-reform for vort Land — jeg tror, at det ærede Medlem da vil blive forstemt — eller naar han ser, at dette er mislykkedes, uden at det har været vor Skyld, og uden at det kan lykkes det ærede Medlem at faa Vælgerne — ja, det ærede Medlem brugte stærke Ord lige over for mig, jeg er ellers en Hader af stærke Ord, men jeg vil sige, uden at det kan lykkes det ærede Medlem at faa Vælgerne bildt ind, at det er vor Skyld.

Det ærede Medlem havde ved at læse et Blad, der hedder „Dannebrog“ — et udmærket Blad! — udfundet, at dette Blad vilde have Københavnerne til at gøre Oprør. Jeg maa nedlægge den bestemteste Indsigelse imod noget saadant. Naar det ærede Medlem kan faa den Slags Tanker ved at læse dette Blad, tror jeg, det vilde være ret unyttigt for mig, om jeg med nogen som helst Grad af Vidtløftighed vilde søge at imødegaa det ærede Medlems Angreb paa dette Blad. Forskellen mellem det ærede Medlems og min Opfattelse, for saa vidt dette angaar, er den, at det ærede Medlem mener, at København og Købstæderne ere Byer, som behøves af et foragteligt Folkefærd, en Slags undervunget Folkefærd, som skal behandles saa daarligheds som muligt, medens jeg mener, at vi alle baade paa Landet og i Byerne ere Medlemmer af det samme Folk og skulle have lige Ret. Lige Ret, det er det, det ærede Medlem har saa vanskeligt ved at forstaa.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fastholdt sin Sigtelse. Det vil sige, han sagde, det var ikke nogen Sigtelse, det var en Kendsgerning. Men det er jo kun en Leg med Ord, thi naar den formentlige Kendsgerning, som det ærede Medlem fremfører, indeholder en Sigtelse, er jo Sigtelsen lige fuldt til Stede, og det ærede Medlems Sigtelse er saa uberettiget og ubegrundet, som noget vel kan være. Det ærede Medlem henviste til vore Valglove. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han mener, at Valg-

loven til Folketinget er en Uret mod de besiddelsesløse? Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke ved, at man fra de Mænds Side, som sad paa vore Pladser, den Gang Grundloven blev forandret, gjorde den yderste og mest energiske Modstand mod, at de Valgbetingelser, som den Gang gjaldt i det væsentlige ogsaa for Landstingsvalgene, bleve forandrede? Hvorledes kan saa det ærede Medlem komme her og tale om, at vi have indrettet vore Valglove, eller at vore Forgængere have indrettet vore Valglove saaledes, at de ere en Uret mod de besiddelsesløse og indrettede paa, at de besiddende Klasser skulle beholde Magten og mele deres egen Kage? Nej, vor Valglov her til Folketinget er indrettet paa at give enhver selvstændig Mand i Landet lige Ret til at kaste sit Lod ved Afgørelsen af Landets Ve og Vel (K. M. Klausen: Men nu Landstinget?). Det ærede Medlem siger Landstinget. Det ærede Medlem ved meget godt, at Landstingsvalgbestemmelserne kun ere fremkomne efter den mest haardnakkede Modstand fra vore Forgængere her paa disse Pladser. Det ærede Medlem nævnte Tyendeloven. Men ved det ærede Medlem da virkelig ikke, hvorledes Stillingen for et Tyende var, før vi fik Tyendeloven? Ved det ærede Medlem virkelig ikke, at Tyendeloven var et liberalt Fremskridt af allerførste Rang netop til Bedste for de besiddelsesløse? Det ærede Medlem nævnte de Skattelove, vi her forhandle om, han nævnte Tiendeloven. Ja, for saa vidt dette Forslag angaar, kan det ærede Medlem have nogen Ret, men kun ud fra det Synspunkt, at vi her overhovedet kun maa lave Love til Fordel for de besiddelsesløse; at vi ikke maa reformere de Love, som trykke de besiddende Klasser. Men det ærede Medlem maa dog ikke glemme, at Tiendeloven er fremkommen her som et Led af den hele Skattereform, en Skatte-reform, hvorved vi netop undtage alle Smaafolk, alle besiddelsesløse for at svare de ny Skatter til Statskassen. Naar det ærede Medlem siger, at Lovgivningsmagten kun har benyttet sin Magt til Fordel for de besiddende Klasser, glemmer det ærede Medlem jo helt den Række af Love, som i den sidste halve Snes Aar eller saa ere vedtagne her paa Rigsdagen til Fordel netop for de besiddelsesløse, hele den Række af Love, som det ærede Medlem eller hans Parti, saa længe de vare under Forhandling, har modsat sig paa det bestemteste, har stemplet som Slavelove og daarlige Love, men som de, saa snart de